

5. Kasyanenko, L.M. (2010), *Finansovo-pravovyi protses : monohrafiya* [Financial and legal process : monograph], National university of Government tax service of Ukraine, Irpin, Ukraine.
6. Kasyanenko, L.M. (2014), "Legal process and procedure in the finance law", *Publichne pravo*, no. 1(13), pp. 54-59.
7. Isakov, V.B. (1987), "Mechanism of legal regulation and legal regimes", *Problemy teorii hosudarstva i prava* [Problems of the theory of state and law], Yuridicheskaya literatura, Moscow, Russia.
8. Belevtseva, V.V. (2009), "To the issue of classification of administrative and legal regimes", *Visnyk Akademiї pravovykh nauk Ukrayiny*, no. 2, pp. 103-111.
9. Krinytskyi, I.E. (2009), *Teoretichni problemy podatkovoho protsesu : monohrafiya* [Theoretical problems of the taxation : monograph], Pravo, Kharkiv, Ukraine.
10. Horshenev, V.M. and Shahov, I.B. (1987), *Kontrol kak pravovaya forma deyatelnosti* [Control as a legal form of activity], Yuridicheskaya literatura, Moscow, Russia.
11. "Constitution of Ukraine of June 28, 1996 № 254к/96-ВР", available at : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
12. Krynytskyi, I.E. (2010), "Theoretical problems of taxation", Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.07, T.H. Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine.

УДК 351.713: 339.543.4: 656.13.073 (477)

ДЕЯКІ ПИТАННЯ СПРАВЛЯННЯ ЄДИНОГО ЗБОРУ В ПУНКТАХ ПРОПУСКУ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Федотов О.П., к.ю.н., доцент

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
вул. Піонерська 2, м. Одеса, Україна,
fedotov_ap@ukr.net*

Герман О.О., аспірант, прокурор

*Котовська міжрайонна прокуратура,
пр-т Котовського, 10, м. Котовськ, Одеська обл., Україна*

Статтю присвячено дослідженню правомірності справляння посадовими особами митниць Державної фіскальної служби України єдиного збору в пункті пропуску через державний кордон України за проїзд автомобільними дорогами України транспортних засобів, зареєстрованих у Республіці Молдова на фізичних або юридичних осіб, вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн, у свідоцтві про реєстрацію яких зазначено вид транспортного засобу «вантажний».

Ключові слова: автомобіль вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн, Державна фіскальна служба України, єдиний збір, пункт пропуску, перевізник.

НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ ВЗИМАНИЯ ЕДИНОГО СБОРА В ПУНКТАХ ПРОПУСКА ЧЕРЕЗ ГОСУДАРСТВЕННУЮ ГРАНИЦУ УКРАИНЫ

Федотов А.П., Герман А.А.

*Национальный университет «Одесская юридическая академия», ул. Пионерская 2, г. Одесса, Украина
Котовская межрайонная прокуратура, пр-т Котовского, 10, г. Котовск, Одесская обл., Украина
fedotov_ap@ukr.net*

Статья посвящена исследованию правомерности взимания должностными лицами таможен Государственной фискальной службы Украины единого сбора в пункте пропуска через государственную границу Украины за проезд автомобильными дорогами Украины транспортных средств, зарегистрированных в Республике Молдова на физических и юридических лиц, грузоподъемностью до 3,5 тонн и общей массой до 6 тонн, в

свидетельстве о регистрации которых указанно вид транспортного средства «грузовой».
Ключевые слова: автомобиль грузоподъёмностью до 3,5 тонн и общей массой до 6 тонн, Государственная фискальная служба Украины, единый сбор, пункт пропуска, перевозчик.

SOME QUESTIONS OF CHARGING THE SINGLE FEE AT CROSSING POINTS ON THE STATE BORDER OF UKRAINE

Fedotov A.P., German A.A.

*National university «Odessa law academy», str. Pioneer, 2, Odessa, Ukraine
 Kotovsk inter-district office of public prosecutor, boulev. Kotovskogo, 10, Kotovsk, Odessa area, Ukraine
 fedotov_ap@ukr.net*

On the basis of analysis the current legislation system of Ukraine was reported the meaning and essence of charging a single fee which is collected by officials of the State Customs Service of Ukraine at crossing points on the State Border of Ukraine from the carriers non-resident. The possibility of collection of single fees from legal entities and natural persons by customs officials of State Fiscal Service of Ukraine at crossing checkpoint across the Ukraine boundary for passage on highways of Ukraine (for each kilometer of passage) by vehicle registered in the Republic of Moldova to natural persons and legal entities (to a nonresidents-transporters), with tonnage up to 3,5 tons and total weight up to 6 tons, in registry certificate of which the type of vehicle – cargo, is researched in the article. On a reasonable basis this fact that officials of the State Customs Service of Ukraine need understand more detailed the procedure of charging a single fee at crossing points on the State Border of Ukraine, the basis for calculation which acts Law of Ukraine “About the single fee charged at checkpoints across the state border of Ukraine”.

In addition, this article provides a comparative analysis of the law on the concepts of “carrier”, “consignments”, “transportation of goods across the customs border of Ukraine in consignments”.

Taking into account the results of better impact of international standards to facilitate the implementation of traffic connections between the two countries, the author noted a positive experience in the charging of the single fee in the part of traffic road travelling (for each kilometer of travel) of carriers non-resident, whose activity is based on the international treaties of Ukraine. The author concludes that State Customs lacked the clear regulation of issues related to the possibility of collection the customs officials of the State Service of Ukraine from individuals and entities of a single fee at crossing points on the State Border of Ukraine.

Key words: vehicle with tonnage up to 3,5 tons and total weight up to 6 tons, State Fiscal Service of Ukraine, single fee, the checkpoint, transporter.

Єдиний збір, який справляється в пунктах пропуску через державний кордон України з перевізників-нерезидентів, складається з двох складових: 1) за проведення контролю (митного й інших видів державного контролю, передбаченого на державному кордоні України для товарів і транспортних засобів); 2) за проїзд автомобільними дорогами (за кожен кілометр проїзду) транспортних засобів, зокрема таких: автобуси, вантажні автомобілі з/або без причепів та тягачі з/або без напівпричепів, великоваговий автотransпортний засіб, великогабаритний автотransпортний засіб. Отже, це бюджетне надходження справляється як за проведення митного контролю (незалежно від того, що автомобільні транспортні засоби й контейнери, які перетинають державний кордон України, можуть бути як із вантажами, так і без вантажів), так і за проїзд (користування) автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду).

Справляння цього бюджетного платежу в частині проїзду автомобільними дорогами з перевізників-нерезидентів, діяльність яких здійснюється на підставі міжнародних договорів України, здійснюється відповідно до цих договорів. Так, згідно з Угодою між Урядом Республіки Молдова про міжнародне автомобільне сполучення від 20.03.1993 р. (далі – Угода), яку Україна ратифікувала Законом України від 22.02.2000 р. № 1486-III, справляння єдиного збору в пункті пропуску за проїзд автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду) здійснюється на підставі окремих дозволів (особливих дозволів) на проїзд по території України вантажного транспортного засобу перевізника-нерезидента. Серед них можна назвати такі: дозвіл на нерегулярні або, навпаки, регулярні перевезення пасажирів автобусами (за певними виключеннями); дозвіл на перевезення вантажів автотransпортними засобами, за якого пункт відправлення знаходиться на території однієї договірної сторони, а пункт призначення – на території іншої договірної сторони; дозвіл на перевезення вантажів автотransпортними засобами транзитом у треті країни. Перевізнику-нерезиденту такі дозволи надаються компетентними органами сторін угоди (щодо українських перевізників – Державною службою України з безпеки на транспорті Міністерства інфраструктури України) [1, ст.2, п.п.1-2 ст.3, ст.5, п.п.1-2 ст.7, ст.10]. Мета зазначеної угоди – це прагнення до полегшення здійснення автомобільного сполучення між обома країнами, а також транзиту по їх територіях у треті країни за рахунок запровадження категорій автотransпортних засобів-перевізників (сторін угоди), на вантажні або пасажирські перевезення яких надаються вказані дозволи, що *взаємозвільняють* їх власників від податків і зборів на території другої договірної сторони (у тому числі й від сплати за проїзд

автомобільними дорогами (за кожен кілометр проїзду) [1, ст.14]. При цьому в додатку 1 до листа Державної митної служби України «Про надання роз'яснень» від 09.01.2013 р. № 12/2-12.1/123-ЕП (далі – Лист ДМСУ від 09.01.2013 р.) з посиланням на Протокол переговорів між Урядом України й Урядом Республіки Молдова від 07-08.06.1995 р. вказано, що автомобілям вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн дозвіл для Молдови на проїзд по території договірної сторони (України) вантажного транспортного засобу *не потрібен* під час виконання перевезень у міжнародному автомобільному сполученні (у розрізі країн) [2]. Отже, вказана категорія транспортних засобів, у свідоцтві про реєстрацію яких зазначено вид транспортного засобу «вантажний», зареєстрованих у Республіці Молдова на фізичних або юридичних осіб (перевізників-нерезидентів), підпадає під справляння єдиного збору в пункті пропуску за проїзд автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду). Однак виникає парадоксальна ситуація, коли такий збір одними структурними підрозділами митниць Державної фіскальної служби України (далі – ДФС України) не справляється, а іншими справляється. У цьому полягає актуальність досліджуваного питання.

Окремим аспектам справляння платежів за переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України приділяли увагу такі вчені-правознавці та практики митної галузі: І.О. Білоус, Є.В. Додін, С.В. Ківалов, Б.А. Кормич, А.В. Макаренко, В.П. Науменко й ін. Однак питання щодо справляння з фізичних і юридичних осіб єдиного збору в пункті пропуску через державний кордон України за проїзд автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду) транспортних засобів залишилися поза увагою науковців-правників.

Метою статті є дослідження правомірності справляння посадовими особами митниць ДФС України з фізичних і юридичних осіб єдиного збору в пункті пропуску через державний кордон України за проїзд автомобільними дорогами України транспортних засобів, зареєстрованих у Республіці Молдова на фізичних або юридичних осіб (перевізників-нерезидентів), вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн, у свідоцтві про реєстрацію яких зазначено вид транспортного засобу «вантажний».

Розташована на перехресті найважливіших міжнародних шляхів із Центральної Європи на Близький Схід Україна помережена міжнародними транспортними артеріями, у тому числі й автотранспортними. Через територію Одеської області проходить п'ять міжнародних транспортних коридорів: сьомий і дев'ятий Критські, які були визначені Другою Пан-європейською (Критською) конференцією міністрів транспорту, транспортний коридор TRASECA – «Європа – Кавказ – Азія», коридори «Балтійське море – Чорне море», а також Чорноморське транспортне кільце – транспортний коридор навколо Чорного моря Організації чорноморського економічного співробітництва, що є потужним сегментом зони відповідальності Одеської митниці ДФС України. Враховуючи географічне розташування Одещини, своєрідність державного кордону з Республікою Молдова та Придністровською Молдавською Республікою, а також кількість вантажних автотранспортних засобів (різних вагових характеристик), що перетинають цей відрізок державного кордону та прямують по Україні її автомобільними дорогами, постає цілком зрозуміле питання щодо того, чи повинні сплачувати єдиний збір у пункті пропуску за проїзд автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду) транспортні засоби вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн, у свідоцтві про реєстрацію яких зазначено вид транспортного засобу «вантажний», які зареєстровані в Республіці Молдова на фізичних або юридичних осіб (перевізників-нерезидентів).

Так, залежно від типів і призначення транспортні засоби поділяються на пасажирські, вантажопасажирські, вантажні та транспортні засоби спеціального призначення [3]. Вантажні автомобілі – це автомобілі, які за своєю конструкцією й обладнанням призначені для перевезення вантажів: звичайні вантажні автомобілі й автофургони; автомобілі для доставляння товарів та автофургони всіх видів; вантажні автомобілі з автоматичними розвантажувальними пристроями (з перекидним кузовом і т. д.); автомобілі-цистерни; авторефрижератори або автомобілі з ізотермічними кузовами; багатоярусні вантажні автомобілі для перевезення кислоти в суліях, балонів із бутаном тощо; важкі вантажні автомобілі з низько розташованими рамами й навантажувальними похилими трапами для перевезення танків, підйомачів або екскаваторів, електричних трансформаторів тощо; вантажні автомобілі, спеціально призначені для перевезення свіжого бетону (крім бетономішалок); машини для вивезення сміття тощо [4]. Необхідно враховувати, що до вантажних автомобілів (за вагових характеристик до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн) також можна віднести деякі автомобілі з кузовом типу «пікап» із здвоєною кабіною або з кузовом типу «фургон» (багатоцільові

транспортні засоби, які за своєю конструкцією й обладнанням призначені для перевезення як вантажів, так і пасажирів).

Транспортні засоби типу «фургон» і деякі автомобілі з кузовом типу «пікап» мають певні ознаки, які свідчать про те, що ці транспортні засоби сконструйовано для перевезення вантажів, а не для перевезення пасажирів. Такі ознаки наявні, якщо моторний транспортний засіб має повну масу не більше 5 тонн і має єдиний замкнутий внутрішній простір, який включає одну зону для водія й пасажирів, а другу – для перевезення вантажів. Тобто транспортні засоби вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн, у свідоцтві про реєстрацію яких зазначено вид транспортного засобу «вантажний», які зареєстровано в Республіці Молдова на фізичних або юридичних осіб (перевізників-нерезидентів), цілком підпадають під тип автотранспортних засобів «фургон» («автофургон»), а деякі автомобілі з кузовом – під тип автотранспортних засобів «пікап». А отже, перевізники-нерезиденти, на яких у Республіці Молдова зареєстровано ці типи автотранспортних засобів (за вагових характеристик до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн), повинні сплачувати єдиний збір у пункті пропуску за проїзд автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду).

Тепер про самий єдиний збір у пункті пропуску за проїзд автомобільними дорогами України. Згідно з п.22.1 ст.22 Постанови Кабінету Міністрів України «Про Правила дорожнього руху» від 10.10.2001 р. № 1306 маса вантажу, що перевозиться, і розподіл навантаження на осі не повинні перевищувати величин, визначених технічною характеристикою цього транспортного засобу [5]. Згідно з п.21 Постанови Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо збереження автомобільних доріг загального користування» від 27.06.2007 р. № 879 (далі – Постанова № 879) у разі виявлення факту перевищення хоча б одного вагового та/або габаритного нормативного параметра більш як на 2% подальший рух транспортного засобу забороняється до внесення плати за його проїзд автомобільними дорогами загального користування [6].

Згідно з п.3 Постанови № 879 габаритно-ваговий контроль транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування здійснюється Укртрансінспекцією (сьогодні це Державна служба України з безпеки на транспорті Міністерства інфраструктури України), її територіальними органами й відповідними підрозділами МВС України, що забезпечують безпеку дорожнього руху. Мова йде про здійснення такого контролю на автомобільних дорогах України. Згідно з п.27 Постанови № 879 плата за проїзд автомобільними дорогами загального користування справляється з транспортних засобів вітчизняних та іноземних власників, у тому числі з тих, що визначені ст.5 Закону України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» від 04.11.19999 р. № 1212-XIV (далі – Закон № 1212), у разі виявлення факту перевищення їх фактичних параметрів над параметрами, які враховувалися під час встановлення розміру єдиного збору в пунктах пропуску через державний кордон, де відсутні вагові комплекси, та з транспортних засобів, які виїжджають за межі України і на які в установленому порядку не отримано дозвіл на рух або не внесено плату за проїзд [6].

При цьому ст.5 Закону № 1212 встановлено, що ставки єдиного збору за здійснення в пунктах пропуску через державний кордон України контролю вантажів і транспортних засобів, плата за проїзд транспортних засобів автомобільними дорогами України й додаткова плата за кожен кілометр проїзду автомобільних транспортних засобів із перевищенням встановлених розмірів, загальної маси, осьових навантажень і (або) габаритних параметрів встановлюється в розмірах відповідно до вказаних розрахунків. Також у ст.4 Закону № 1212 зазначено, що координація діяльності державних контролюючих органів зі справляння єдиного збору безпосередньо в пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється відповідними органами доходів і зборів [7].

У п.4 спільного наказу Міністерства інфраструктури України та Міністерства доходів і зборів України від 14.08.2013 р. № 606/351 (далі – Наказ № 606/351) передбачено, що габаритно-ваговий контроль транспортних засобів, що перетинають державний кордон України через пункти пропуску, здійснюється відповідними територіальними органами Міністерства доходів і зборів України згідно з вимогами законодавства [8]. Згідно з п.5 Наказу № 606/351 інформація щодо перевищення встановлених законодавством розмірів, загальної маси, осьових навантажень та (або) габаритних параметрів транспортних засобів у розрізі автомобільних перевізників, транспортних засобів і виду вантажу надається за запитами Державної інспекції України з безпеки на наземному транспорті відповідними територіальними органами Міністерства доходів і зборів України, адміністраціями морських портів, а також із застосуванням інформаційної системи портового співтовариства,

передбаченої Типовою технологічною схемою пропуску через державний кордон осіб, автомобільних, водних, залізничних і повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, затвердженою Постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 451 [7].

У п.6 Наказу № 606/351 наголошено, що зазначена в п.5 інформація використовується під час здійснення посадовими органами Державної інспекції України з безпеки на наземному транспорті державного контролю в порядку, визначеному постановами Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку здійснення державного контролю на автомобільному транспорті» від 08.11.2006 р. № 1567, «Про заходи щодо збереження автомобільних доріг загального користування» від 27.06.2007 р. № 879_та «Про деякі питання автомобільних перевезень пасажирів та вантажів» від 20.05.2013 р. № 422 [8].

Статтею 5 Закону № 1212 визначено ставку єдиного збору за проїзд транспортних засобів автомобільними дорогами України з вантажних автомобілів до 20 тонн включно на рівні 0,02 євро [6]. При цьому ч.1 п.4 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку справляння єдиного збору у пунктах пропуску через державний кордон» від 24.10.2002 р. № 1569 (далі – Постанова № 1569) визначено, що єдиний збір не справляється в разі перетинання державного кордону легковими автомобілями [9]. Водночас ст.8 Закону № 1212 визначено, що з перевізників-резидентів, які сплатили збір за першу реєстрацію транспортного засобу згідно з Податковим кодексом України, плата за проїзд автомобільними дорогами України справляється лише в разі перевищення встановлених розмірів загальної маси, осевих навантажень та (або) габаритних параметрів. У ст.7 Закону № 1212 зазначено, що з перевізників-нерезидентів, діяльність яких здійснюється на підставі міжнародних договорів України, єдиний збір справляється відповідно до цих договорів [6].

У зазначених законодавчих актах визначено вид транспортного засобу (автобуси, вантажні автомобілі з/або без причепів та тягачі з/або без напівпричепів, великоваговий автотранспортний засіб, великогабаритний автотранспортний засіб), на які розповсюджується справляння єдиного збору в пунктах пропуску через державний кордон України. Крім того, визначено статус осіб як «перевізники-резиденти» та «перевізники-нерезиденти».

Згідно з п.8 Постанови № 1569 вантаж і транспортний засіб може переміщувати через митний кордон України перевізник або уповноважена ним особа (суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності), а також фізична особа (власник чи уповноважена ним особа), які не є суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності [9]. Митним кодексом України (далі – МК України) встановлено, що вантажне відправлення – це товари, що надходять в Україну на адресу осіб або відправляються ними за межі України, або переміщуються транзитом через митну територію України, крім товарів, що належать громадянам і переміщуються ними в ручній поклажі, супроводжуваному й несупроводжуваному багажі [10, п.3 ст.4]; перевізник – особа, яка здійснює перевезення товарів через митний кордон України та/або між органами доходів і зборів на території України або є відповідальною за такі перевезення [10, п.37 ст.4]. Також у МК України зазначено, що поняття «особа» включає юридичних і фізичних осіб [10, п.35 ст.4].

Окремо звернемо увагу на той факт, що до положень ст.7 Закону № 1212 та п.8 Постанови № 1569 із моменту набрання ними чинності зміни не вносилися, на відміну від положень Митного кодексу України. Так, у Митному кодексі України від 11.07.2002 р. № 92-IV (втратив чинність 01.06.2012 р.) було по-іншому визначено основні терміни й поняття: перевізник – особа, зареєстрована як суб'єкт підприємницької діяльності, яка в установленому законом порядку, з використанням належних їй або найманих нею транспортних засобів переміщує товари через митний кордон України або здійснює перевезення товарів, що перебувають під митним контролем, між митними органами на території України [11, п.22 ст.1]; переміщення товарів через митний кордон України у вантажних відправленнях – переміщення товарів через митний кордон України під час здійснення експортно-імпортних операцій, а також інших операцій, пов'язаних із ввезенням товарів на митну територію України, вивезенням товарів за межі митної території України або переміщенням їх митною територією України транзитом. Під час переміщення товарів через митний кордон України у вантажних відправленнях оформляється вантажна митна декларація [11, п.23 ст.1].

Статтею 2 Закону України від 29.06.2004 р. № 1906-IV «Про міжнародні договори України» визначено, що міжнародний договір України з іноземною державою або іншим суб'єктом міжнародного права укладається в письмовій формі, незалежно від того, міститься договір в одному

чи декількох пов'язаних між собою документах, і незалежно від його конкретного найменування (договір, угода, конвенція, пакт, протокол тощо) [12].

Статтею 14 Угоди передбачено, що перевезення пасажирів автобусами й вантажів автомобільним транспортом, які здійснюються на основі цієї Угоди, а також транспортні засоби, що їх здійснюють, взаємно звільнюються від податків і зборів на території другої договірної сторони [1]. У додатку 1 до Листа ДМСУ від 09.01.2013 р. вказано, що транспортним засобам із реєстрацією в Республіці Молдова, які виконують перевезення вантажів по території України в розрізі країн, плата за проїзд автомобільними дорогами України не нараховується [2].

У ст.19 Угоди зазначено, що перевезення, передбачені Угодою, мають здійснюватися за шляховими документами міжнародного зразка [1]. Статтею 7 Угоди визначено, що перевезення вантажів, за якого пункт відправлення знаходиться на території однієї договірної сторони, а пункт призначення розташований на території іншої договірної сторони, а також перевезення вантажів транзитом у треті країни будуть здійснюватися на основі дозволів, які видаються компетентними органами договірних сторін [1].

У додатку 3 до Листа ДМСУ від 09.01.2013 р. визначено, що автомобілям вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн дозвіл для Молдови на проїзд по території договірної сторони вантажного транспортного засобу не потрібен під час виконання перевезень у міжнародному автомобільному сполученні (у розрізі країн) [2].

Усвідомлюючи необхідність виконання в повному обсязі всіх вимог законодавчих актів України, ДФС України необхідно буде надати офіційне роз'яснення (оскільки згідно зі ст.3 МК України посадові особи митниць ДФС України у своїй діяльності застосовують винятково норми законів України й інших нормативно-правових актів із питань державної митної справи) на таке питання (поки не виник суспільний запит за цією інформацією): чи можуть справляти посадові особи митниць ДФС України з юридичних і фізичних осіб (перевізників-нерезидентів) єдиний збір у пункті пропуску за проїзд автомобільними дорогами України (за кожен кілометр проїзду) транспортних засобів, зареєстрованих у Республіці Молдова на фізичних або юридичних осіб, вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною масою до 6 тонн, у свідоцтві про реєстрацію яких зазначено вид транспортних засобів «вантажний»?

Варто зазначити, що нещодавно українським парламентом було прийнято Закон України «Про заходи щодо стабілізації платіжного балансу України відповідно до статті XII Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року». Статтею 1 цього законодавчого акта було тимчасово запроваджено новий вид бюджетного надходження (платежу), що контролюється фіскальними органами (в особі митниць ДФС України), а саме додатковий імпорتنний збір, який перераховується на рахунки головних управлінь Державної казначейської служби України за певним кодом бюджетної класифікації й нараховується на товари, що ввозяться на територію України суб'єктами господарювання, а також на товари, що ввозяться (пересилаються) на територію України фізичними особами [13]. Звичайно, тимчасове запровадження додаткового імпортного збору за кодом виду платежу «022» та «122» – позитивне зрушення в бік виправлення ситуації, яка склалася в питаннях адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Проте, на нашу думку, насамперед необхідно більш детально розібратися з порядком справляння вже існуючих видів бюджетних надходжень, зокрема єдиного збору, який справляється в пунктах пропуску через державний кордон України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Молдова про міжнародне автомобільне сполучення : Закон України від 22.02.2000 р. № 1486-III // Офіційний вісник України. – 2000. – № 9. – Ст. 335.
2. Про надання роз'яснень щодо документального контролю за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства України при міжнародних перевезеннях : лист Державної митної служби України від 09.01.2013 р. № 12/2-12.1/123-ЕП // Митний брокер. – 2013. – № 1. – с. 45-63.
3. Щодо класифікації згідно з УКТЗЕД моторних транспортних засобів : лист Державної митної служби України від 12.06.2007 р. № 11/1-29/5820-ЕП // Митний брокер. – 2007. – № 6. – С. 24-29.

4. Про затвердження Пояснень до Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності : Наказ Міністерства доходів і зборів України від 14.01.2014 р. № 15 // Державна фіскальна служба України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/mitne-zakonodavstvo/nakazi/62995.html>
5. Про Правила дорожнього руху : Постанова Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 р. № 1306 // Офіційний вісник України. – 2001. – № 41. – Ст. 1852.
6. Про заходи щодо збереження автомобільних доріг загального користування : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.07.2007 р. № 879 // Офіційний вісник України. – 2007. – № 48. – Ст. 1978.
7. Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України : Закон України від 04.11.1999 р. № 1212-XIV // Офіційний вісник України. – 1999. – № 48.
8. Про затвердження Порядку організації процедури габаритно-вагового контролю транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів у пунктах пропуску морського та річкового сполучення в частині обміну інформацією : Наказ Міністерства інфраструктури України / Міністерства доходів і зборів України від 14.08.2013 р. № 606/351 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 72. – Ст. 2654.
9. Про затвердження Порядку справляння єдиного збору у пунктах пропуску через державний кордон : Постанова Кабінету Міністрів України від 24.10.2002 р. № 1569 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 44. – Ст. 2004.
10. Митний кодекс України : Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI // Урядовий кур'єр. – 2012. – № 86.
11. Митний кодекс України : Закон України від 11.07.2002 р. № 92- IV // Офіційний вісник України. – № 31. – Ст. 1444 (втратив чинність).
12. Про міжнародні договори України : Закон України від 29.06.2004 р. № 1906-IV// Офіційний вісник України. – 2004. – № 35. – Ст. 2317.
13. Про заходи щодо стабілізації платіжного балансу України відповідно до статті XII Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року : Закон України від 28.12.2014 р. № 73-VIII // Офіційний вісник України. – 2015. – №3. – Ст. 184.

REFERENCES

1. “Ratification of the Agreement between the Government of Ukraine and the Government of the Republic of Moldova on International Automobile Communication” : Law of Ukraine of 22.02.2000 № 1486-III, *Ofitsiynyi visnyk Ukrayiny*, 2000, no. 9, art. 335.
2. “On clarification of the documentary control over compliance of the activity of road hauliers with legislation of Ukraine in international transportation” : Letter of the State Customs Service of Ukraine of 09.01.2013 № 12/2-12.1/123-EP, *Mitnyi broker*, 2013, no. 1, pp. 45-63.
3. “On the classification of motor vehicles according to the Ukrainian Classification of Commodities of Foreign Economic Activity” : Letter of the State Customs Service of Ukraine of 12.06.2007 № 11/1-29/5820-EP, *Mitnyi broker*, 2007, no. 6, pp. 24-29.
4. “On approval of Explanations to the Ukrainian Classification of Commodities of Foreign Economic Activity” : Order of the Ministry of Revenues and Duties of Ukraine 14.01.2014 р. № 15, State Fiscal Service of Ukraine, available at : <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/mitne-zakonodavstvo/nakazi/62995.html>
5. “On Traffic Regulations” : Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 10.10.2001 № 1306, *Ofitsiynyi visnyk Ukrayiny*, 2001, no. 41, art. 1852.
6. “On Public Roads Preservation Measures” : Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 27.07.2007 № 879, *Ofitsiynyi visnyk Ukrayiny*, 2007, no. 48, art. 1978.
7. “On the Unified Fee Collected at Entry Points of Ukrainian State Border” : Law of Ukraine of 04.11.1999 № 1212-XIV, *Ofitsiynyi visnyk Ukrayiny*, 1999, no. 48.

8. “On approval of the Procedure of dimensional and weight control of vehicles and other self-propelled machinery at entry points of sea and river connections in terms of the exchange of information” : Decree of the Ministry of Infrastructure of Ukraine / Ministry of Revenues and duties of Ukraine of 14.08.2013 № 606/351, *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 2013, № 72, art. 2654.
9. “On approval of the Procedure of collection of the unified fee at entry points of Ukrainian state border” : Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 24.10.2002 № 1569, *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 2002, no. 44, art. 2004.
10. “The Customs Code of Ukraine” : Law of Ukraine of 13.03.2012 № 4495-VI, *Uryadovyi kur'er*, 2012, no. 86.
11. “The Customs Code of Ukraine” : Law of Ukraine of 11.07.2002 № 92-IV, *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, no. 31, art. 1444 (втратив чинність).
12. “On International Agreements of Ukraine” : Law of Ukraine of 29.06.2004 № 1906-IV, *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 2004, no. 35, art. 2317.
13. “On Measures to Stabilize the Balance of Payments of Ukraine in Accordance with Article XII of the General Agreement on Tariffs and Trade of 1994” : Law of Ukraine of 28.12.2014 № 73-VIII, *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 2015, no.3, art. 184.

УДК 347.73: 336.14: 657.6 (477+4)

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВЕДЕННЯ БЮДЖЕТНОЇ ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЩОДО ВРЕГУЛЮВАННЯ ЦЬОГО ПИТАННЯ

Єфіменко Л.Л., аспірант

*Національний університет ДПС України, вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Україна
lyudaefimenko@mail.ru*

Досліджено сучасний стан та основні тенденції розвитку бюджетної звітності в Україні, а також встановлено основні негативні фактори, що впливають на ефективність її функціонування. У результаті здійснених досліджень запропоновано нову методика щодо покращення застарілих процесів ведення бюджетної звітності. Проаналізовано ведення бюджетної звітності в зарубіжних країнах та можливість використання міжнародного досвіду для України.

Ключові слова: бюджетна звітність, міжнародні стандарти бюджетної звітності.

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ВЕДЕНИЯ БЮДЖЕТНОЙ ОТЧЕТНОСТИ В УКРАИНЕ И МЕЖДУНАРОДНЫЙ ОПЫТ ПО УРЕГУЛИРОВАНИЮ ДАННОГО ВОПРОСА

Ефименко Л.Л.

*Национальный университет ГНС Украины, ул. Карла Маркса, 31, г. Ирпень, Украина
lyudaefimenko@mail.ru*

Исследовано современное состояние и развитие бюджетной отчетности в Украине, а также установлены основные негативные факторы, влияющие на эффективность ее функционирования. В результате осуществленных исследований предложена новая методика по улучшению устаревших процессов ведения бюджетной отчетности. Проанализированы ведение бюджетной отчетности в зарубежных странах и возможность использования международного опыта для Украины.

Ключевые слова: бюджетная отчетность, международные стандарты бюджетной отчетности.

OF THEORETICAL FOUNDATIONS OF BUDGET REPORT IN UKRAINE AND INTERNATIONAL EXPERIENCE ON THE SETTLEMENT OF THIS ISSUE

Efimenko L.L.

*National university of STS of Ukraine, str. Karl Marx, 31, Irpin, Ukraine
lyudaefimenko@mail.ru*

The current state and the main trends in budget reporting in Ukraine, and provided the main factors that influence the effectiveness of its operation. As a result of conducted researches proposed a new method for improving outdated